

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
DPS-140-22(3)/06

Warszawa, 25 maja 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję **stanowisko Rady Ministrów** do poselskiego projektu ustawy:

- **o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych (druk nr 341).**

Jednocześnie informuję, że do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych upoważniony został Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

Stanowisko Rządu wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych (druk nr 341)

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych (druk nr 341) rozszerza katalog wymagań stawianych pracownikom samorządowym – określony w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1593, z późn. zm.) – o przesłankę niekaralności za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego.

Wskazana przesłanka miałyby również zastosowanie w odniesieniu do osób zatrudnionych w jednostkach, o których mowa w art. 1a ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych, które nie posiadają statusu prawnego pracowników samorządowych.

Zgodnie z opinią projektodawców, przedmiotowa nowelizacja jest podyktowana dysfunkcyjnością obecnie obowiązującej regulacji art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych, która niejednokrotnie umożliwiła zatrudnienie w administracji samorządowej osoby posiadającej skazujący wyrok karny w zawieszeniu. Natomiast ograniczenie zakazu zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych samorządu terytorialnego do przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego popełnionych z winy umyślnej projektodawcy uzasadniają tym, iż popełnienie przestępstwa nieumyślnie lub przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego nie powoduje utraty kwalifikacji moralnej ani nieposzlakowanej opinii niezbędnej do wykonywania pracy urzędniczej. Tym samym, u podstaw projektowanego rozwiązania ustawowego leży zapewnienie prawidłowego załatwiania spraw publicznych obywateli oraz realizacja oczekiwanego dotyczącego kwalifikacji moralnych osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych samorządu terytorialnego.

Idea doprecyzowania wymagań stawianych pracownikom samorządowym oraz kierunek zaproponowanych rozwiązań zasługuje na generalną aprobatę, gdyż koreluje z założeniami przyjętymi w Programie Działania Rządu Premiera Kazimierza Marcinkiewicza „Solidarne Państwo”, wskazującymi na konieczność przygotowania unormowań, które nie będą powielać błędów obowiązujących obecnie przepisów a jednocześnie umożliwią zatrudnienie w samorządach osób zdolnych, kreatywnych, mocno związanych z miejscem zamieszkania i pracy.

Zauważyć jednak należy, iż niektóre z zapisów projektowanej ustawy wymagają dodatkowych analiz. Wyjaśnienia wymagają wzajemne relacje pomiędzy projektowanym art. 3 ust. 1 pkt 5 (kształtującym generalny, znajdujący zastosowanie do ogółu pracowników samorządowych, wymóg niekaralności za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego) a obowiązującym zapisem art. 3 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (określającym podobny, ale nie tożsamy wymóg wobec pracowników samorządowych zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych oraz kierowniczych stanowiskach urzędniczych).

Z kolei, w kontekście postanowień art. 2 ust. 2 i 3 projektu ustawy o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych – kształtujących konsekwencje związane z niezłożeniem bądź złożeniem pracodawcy stosowanego oświadczenia – należy zasygnalizować wątpliwość dotyczącą precyzyjności używanego terminu „umowa o pracę”, który de facto odnosi się

jedynie do stosunków pracy nawiązanych na podstawie umowy o pracę. Wypada bowiem zauważyć, iż umowa o pracę nie stanowi wyłącznej podstawy zatrudnienia w administracji samorządowej. Stosownie do zapisów art. 2 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych, pracownicy samorządowi są również zatrudniani na podstawie wyboru, mianowania, czy też powołania. Zatem w administracji samorządowej funkcjonują cztery odrębne, charakteryzujące się znacznymi odrębnościami, rodzaje stosunków pracy pracowników samorządowych. Stąd też zachodzi wątpliwość, iż w praktyce projektowane rozwiązanie znajdzie zastosowanie wyłącznie wobec pracowników, dla których podstawą zatrudnienia w administracji samorządowej stanowi umowa o pracę.

Ponadto, należy zwrócić uwagę na swoisty dualizm w zakresie statusu prawnego pracowników samorządowych zatrudnianych na podstawie wyboru, który w szczególności dotyczy wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) – z jednej strony pełnią oni funkcje organu wykonawczego jednostek samorządu terytorialnego szczebla podstawowego, a z drugiej posiadają status pracowników samorządowych. Tym samym, konsekwencje przewidziane w art. 2 ust. 2 i 3 projektu ustawy, jako dotyczące sfery pracowniczej osób zatrudnionych na podstawie wyboru, nie pozostaną bez wpływu na realizowaną przez nich funkcję organu wykonawczego gminy, a wręcz mogą uniemożliwić realizację danej funkcji. Powyższe dotyczy również członków kolegialnych organów wykonawczych, tj. zarządu województwa oraz zarządu powiatu.

Reasumując, Rząd ocenia pozytywnie poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych. Natomiast przedstawione powyżej wątpliwości powinny zostać rozważone w toku dalszych prac parlamentarnych nad przedmiotowym projektem ustawy. Ponadto, projekt wymaga poprawek redakcyjnych.